

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Gyurkovits úr fenyegetése.

Pécs, 1897. december 21.

Nincs az a piszok, a mit a kormány-
párt közlönyei rá ne szórnának a füg-
getlenségi pártra, a miért Bánffy má-
sodik provizórium javaslatát megobstruálja,
pedig hát nemcsak ezekben a piszkolódá-
sokban nincsen egy cseppnyi igazság, de
még a kiindulási pontjuk is merőben téves,
mert kérdjük, hol van hát az az agyon-
kárhoztatott obstrukció és miben nyil-
vánul az?

Mi csak azt látjuk, hogy mióta ez a
javaslat tárgyalás alatt áll, a szónokok
váltakozva állnak a sorompóba a javaslat
támadására és védelmére; a vita talán
kissé hevesebb, mint egy-egy vicinális tár-
gyalásánál szokott lenni, de a szorosán
vett parlamenti határokon jóval inuen
marad, semmiféle mesterséges huza-vona,
névszerinti szavazásokkal, házszabályviták-
kal, tulságos interpellálási hajlamokkal elő
nem fordult, hogyan meri tehát a kormány-
párti sajtó állítani, hogy a függetlenségi-
párt obstruál?

Abból a javaslatból a kívánt határ-
időre nem lesz törvény a legrendesebb,
legsabályszerűbb tárgyalás mellett sem,
nem kell ahhoz obstrukció, mert a kor-
mány késlekedésével szándékosan állította
a képviselőházat az elé a kényszerhelyzet
elé, hogy vagy vakon, minden vita nélkül
kénytelen elfogadni az elébe tált javas-
latot, vagy ha a fontosságához mért gond-

dal akarja tárgyalni, magától beáll az a
törvényen kívüli állapot, a melyért a fele-
lősséget kizárólag a függetlenségi párt
nyakába szeretnék varrni.

Pedig — úgy látszik — a kormány-
nak eltökélt szándéka a vita kihuzása,
hogy így a salus republicae suprema lex
elvére hivatkozva, osztrák kollégájához ha-
sonlóan lerázhassa magáról az alkotmá-
nyos formák nyögését s rendeletekkel kor-
mányozhasson az utólagos jóváhagyás re-
ményében.

Láttuk az esküdtisékek életbeléptetése
körüli folyt vitánál, hogy a kormánynak
mennyire módjában áll lakatot tenni a sa-
ját párthiveinek szájára, ha a vitát meg-
rövidíteni akarja, most pedig azt tapasztal-
juk, hogy egyik szónokát küldi a má-
sik után a tűzbe s tegnap már annyira
ment ebbeli buzgalmában, hogy a kormány-
párt nagy hallgatói, a horvát képviselők
közül is beleugratott egyet, a jó Gyurko-
vits Györgyöt a szónoklásba.

Erre persze azért volt szükség, hogy
nyomatékok adjanak annak a képtelen fe-
nyegetésnek, a mely szerint az önálló vám-
terület létesítése szörnyű nagy veszedelem-
mel fenyeget a nemzetiségek részéről. Mert
Gyurkovits egész beszéde csak azért lett
elmondva, hogy a képviselőházban is elhan-
gozzék az a fenyegetés, miszerint ha Magyar-
ország Ausztriától függetlenül rendezi be
közgazdaságát, akkor Horvát-Szlavonország
is követelni fogja a pénzügyi és gazdasági
függetlenséget.

És ezt az abszurd kijelentést teljes
léleknyugalommal, sőt látható meglege-
déssel fogadták a kormánypárton, mintha
ez teljesen magától értetődő dolog lenne.
Látszik ebből is, mennyire veszik ott ko-
molyan a magyar államnak törvényileg
biztosított önállóságát, hogy Magyarországnak
Ausztriához való viszonyát azonosítják
a magyar anyaországnak Horvát-Szlavon-
országhoz való viszonyával.

Hát hol van az megírva, hogy Horvát-
Szlavonországnak ugyanaz a joga van kü-
lön vámterületre s önálló bankra Magyar-
országgal szemben, a milyen jog erre
nézve a magyar királyságot megilleti
törvény erejénél fogva Ausztriával szem-
ben? Ha pedig erre joga nincsen, mert
Horvát-Szlavonország elválaszthatatlan ki-
egészítő részét képezi a magyar királyság-
nak, akkor hogyan lehet az ott netán
keletkező törvénytelen szeparatiztikus
törekvésekkel érvelni Magyarország elismert
törvényes jogainak érvényesítése ellen?

Az a magyar kormány, a mely a
társországnak ilyen törvénytelen akaratát
leküzdeni nem lenne képes, éppen olyan
súlyos bünt követne el törvényes állami
önállásunk ellen, mint az, a ki a részünkre
biztosított gazdasági és pénzügyi függet-
lenséget Ausztriával szemben érvényesíteni
nem tudja vagy nem akarja.

De hát Magyarország, ez a büszke,
ugynevezett önálló állam nem Gyurkovits
urtól szenvedett először ilyen megalázta-
tást, régi nóta ez, melyet már számtalan-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kinek mit hozzon a Kriszkindli?

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája.

— Karácsony előtti cikkelyke. —

Ilyenkor, a karácsonyi szent ünnepek
előtt legtöbb keresztény és keresztén atyámfia
és anyámlánya, sőt más vallásbeliek is azon
tűnődnek, vajjon kinek mit hoz vagy küld a
kis Jézuska — kriszkindlibe?

Nem vagyok *Lavater*, hogy embertársaim
arcáról leolvassam, ki mit kíván az 1897
esztendő kis Jézuskától, *Falb* sem vagyok,
hogy jóslatokkal álljak elő, ámde annyira
ismerem az embereket — fiatalokat, öregeket;
szőkéket, barnákat; a velem egy- és külön-
neműeket; a szegényeket és gazdagokat; a
csúrhéseket és palotásokat stb. — hogy a két
világhírű tudós nélkül is belátok az emberek
szívébe s összetudom firkantani pársoros krix-
kráiban, hogy ki mit vár, óhajt kriszkindlibe
a kis Jézuskától.

Tessék tehát merő szem és hegyes
fül lenni!

*

Hozzon a jó kis Jézuska az aranyos
picikéknek szép, diszes karácsonyfát, tele csecse-

becse édes cukorkákkal, aranyos diókkal,
mandulákkal, mogyorókkal és piros-pozsgás
almácskákkal. A fiúcskáknak külön: katonákat,
kardot, puskát trombitát és dobot. (Mely két
utóbbi játékkal csak akkor szabad trombitálni
és dobolni, ha a papácska ebéd után alszik.)
A kis lánykáknak a telistele rakott karácsony-
fán kívül: hozzon még kis babát, sirót, alvót,
szépen és divatosan fölöltözöttet és más egyéb
szükséges játékot, természetesen azt: konyhai készü-
léket teljes berendezéssel.

A legénynek s az ezerhét körüli kisasz-
szonynak (pardon! nagyságának) hozzon —
szeretöt. A vőlegénynek menyasszonyt, — de
gazdagot, hogy a legénykori többrendbeli,
pillanatnyi zavar okozta adóságait kifizethesse.
A menyasszonynak ifju, szép, tetterős, egész-
séges és magas állású (no nem éppen toronyőr)
vőlegényt. A vőknak és menyeknek áldott jó
szívű apóst és anyóst s viszont ezeknek szolid
életű vőt és szerény, takarékos menyet. (Egyéb-
ként, ha a kis Jézuska az anyóst nem hozza
magával, az nem lesz baj. E miatt egy vő
sem fogja őt, vagy atyját: a Szentséges Atya
Ur Istent káromolni.)

Hozzon a kriszkindli a korcsmárosnak,
vendéglősnek, szállósnak és kávésnak sok jó
gyomru és busásan fizető vendéget; a pin-
cérnek sok borralalót (vagy új magyarság-
gal: trinkgeldet.) A gyárosnak és iparosnak

sok becsületes megrendelöt; a kereskedőnek
kézpénzzel fizető sok vevöt. A fiskálisnak
sok és zsiros klienset; a pörlekedő feleknek
békés kiegyezést s így a bíróságnak minél
több nyugalmat és minél kevesebb dolgot. Az
orvosnak és patikának sok és gazdag beteget,
a betegnek gyors és teljes fölgyógyulást. Az
éhezőnek ételt; a rongyosnak meleg ruhát; a
hajléktalannak fűtött szobát; a szomjazónak
egészséges italt, — de nem ám geberdusz-féle
kotyvasztékot, sem pedig a borkereskedők
pécsi »hegyaljai«-ból készült müzagyvalékát.
Hozzon továbbá a kis Jézuska a városi tiszt-
viselőknek, hivatalnokoknak, a toronyőröknek
és tanítóknak drágasági pótlékot; az összes
állami, megyei és magánhivatalnokoknak, kato-
náknak — előléptetést (olyik-másiknak rend-
jelet is!) Kívánom, hogy hozzon a kis Jézuska
a bankoknak minél több sorsjegyvevőt s ezek-
nek sok-sok kisebb-nagyobb nyeresémet. (A
főnyeresémről nem szólok, mert — erről
maga a Jézuska sem tehet! — ezt úgy is
mindig a bankok nyerik meg önmaguknak.)

Hozzon továbbá a kriszkindli nekünk és
Kossuthéknak önálló- és Bánffy-Apponyiéknak
közös vámterületet. Bankópénzt mindnyájunk-
nak minél többet, akár tiszta magyart, akár
felemást, — de nem ám magán gyár-
ból! Hozzon vérmes reményt a kriszkindli
ujévre — kis karácsonyra — a levélhordó-

szor hallottunk zengedezni, a mikor a közös hadsereg nyelvéről volt szó. Ott is mindig azt hajtogatták, hogy a hatvanhetes törvényben biztosított magyar hadsereg nyelve nem lehet a magyar, mert akkor a csehek is megkivánhatják, hogy a cseh ezredek nyelve a cseh, a lengyelek pedig, hogy az ő ezredek nyelve a lengyel legyen.

És a magyar országgyűlés ebbe is belenyugodott s ezzel maga degradálta a magyar nyelvet ugyanarra a tartományi rangfokozatra, a melyet az egységes Ausztriában a csehek, meg a lengyelek elfoglalnak; éppen mint Gyurkovits ur a kormánypárt padjairól közgazdasági szempontból is csak olyan önállóságot kegyeskedik Magyarországnak engedélyezni, a melyenhez Horvát-Szlavonországnak is külön joga lenne.

Ebből látszik meg aztán igazán, hogy az a nagy állami önállóság, melyet a kormánypárt szerint a hatvanhetes kiegyezés Magyarországnak biztosított, nem egyéb üres formaságnál, mert valahányszor arról van szó, hogy a magyar állam önállósága a gyakorlatban érvényesüljön is, mindannyiszor hajótörést szenvedünk azon az elvenvetésen, hogy ilyen jogokat a birodalom „többi tartományai” is igényelhetnének, ne bontsuk meg tehát a birodalmi egységet.

Nos, ha így áll a dolog, mire való akkor az önállóság a papiroson? Többet ér, ha azt a valóságnak megfelelően onnét is kitörlik, legalább nem ármithatnak vele többé senkit s tudni fogjuk, hányadán vagyunk és mi a teendők.

H i r e k.

Pécs, 1897. december 21.

Színész-párbaj.

Előre is bocsjátjuk, hogy nem itt történt a dolog, hanem itt beszéltek a vidám cimborák asztalánál, ahonnan sok ügyes dolog pattan ki az ujságíró tolla alá.

nak, a füstfaragónak, a lapkihordónak, a lámpagyújtogatónak. (Ha a lámpaoltogató is jön, azt ki kell dobni!) Az utcaseprőnek, a szemétkihordónak, a cselédnek, a szolgának, a szolgálónak és a szolgáló leányának.

Ahol nincs tul-sok apróság: hozzon a kis Jézuska a mamáskának egy pubit, a papáskának egy mádit. (A hol egy sincs: oda hozzon a golyácska segítségével egyszerre — kettőt!) A népkonyhának tiszernyi adakozót és tizedrészt annyi szegényt, mint a mennyi van.

Hozzon továbbá a jó kis Jézuska a káplánnak plébánosságot, ennek öspörösséget, vagy apátságot, avagy préposságot. Ez utóbbiaknak kanonokságot s ezeknek meg püspökséget. Hozzon a kriszkindli a tűzoltóknak minél kevesebb tüzet, és minél több vizet. A rendés csendőrségnek általános rendet-csendet. A biztosítóintézeteknek rengeteg bevételt s párányi kiadást. A földmives földjére arasznyi havat s vérmes reményt a jövő évi termésre. Somogyinak sok zsufolt házat, színészeinek telt bugyellárist s a kóristanóknak gazdag, gavallér udvarlókat.

Az államnak s egyéb eladósodottaknak a deficitből való kibontakozást. Wlassicsnak a levélírára még több alkalmat; Bánffyknak új magyar nyelvtant; Szilágyinak több sonkát és kevesebb csengettyűzést, az öreg Fejérvárynak önálló magyar hadsereget s a többi

Történt az eset úgy, hogy a festett falak mögött csunyául összetűzött két színész, ami különben nem is valami ritkaság, különösen akkor, ha asszony is van a dologban. — Megölöm — kiáltotta a komikus és elrohant a próbáról.

Künn az utcán megállt és várta, hogy utána jöjjenek s ha lehet, megakadályozzák a véres tett elkövetésében. De mivel nem ment utána senki, még jobban feldühödött.

— Tehát nincs más hátra, minthogy megöljem — mormogta. Meglesz.

Ment a kávéházba s ott két ismerős uri embert megbízott ügyének képviselőjével.

— Mit szeretne jobban? — kérdezte az egyik.

— Hát azt, ha kényszerítenék a — kibékülésre.

— Mit beszél? Kibékülésről szó sem lehet. Meg kell verekedniök.

— Ugy van — szólt a másik segéd. Tehát kard vagy pisztoly?

Olyan ridegen hangzott ez, hogy a komikus szinte összeborzadt.

— Talán nem ért a viváshoz? Hiszen ha jól emlékezem, a minap nagyon ügyesen forgatta a kardot a színpadon!

— Igen ám, de az kemény papirból volt! — nyöszörögte a komikus tragikus hangon.

— Tehát jobb lesz a pisztoly? Hosszas gondolkodás után beleegyezett a — pisztolyba.

— De uraim, a pisztoly még veszedelmesebb a kardnál is. Mert a kard legfőleg a testemet sértheti meg s ebsont beforr. De a pisztoly . . .

— Az még ártatlanabb jószág.

— Köszönöm én az ilyen ártatlanságot. Hiszen a pisztoly golyója nemcsak engem sebesíthet meg, de kilyukasztatja a kabátomat is.

Olyan szomorú képet vágott ehhez a komikus, hogy a két segédje felkacagott.

— Ezen nincs nevetni való — kesergett a szomorú párbajhős — mert nekem csak ez az egyetlen kabátom. Mi lesz belőlem, ha föl találok épülni s nem lesz kabátom?

De hiába kesergett a szegény komikus, a segédek a leghatározottabban kijelentették, hogy a becsületét csak fegyveres elégtétel adhatja vissza. El is mentek és kihívták a sértőt. Az könnyen vette a dolgot. Valószínűleg két kabátja volt.

— Mi kell a párbajhoz — gondolta

miniszternek is a mit szemük-szájuk kíván. (Ejha! egyszerre de nagy mameluk lettem.)

Hozzon még a kriszkindli jéggyártó sőrösöknek enyhe időt, másoknak fogvacogató rideg telet, de csak egypár hétre. A mészárosoknak és henteseknek a »rajzolás« művészetében rajta nem kapást. A finácnak sok lelettölvevést, (de szüzdohányt egy szálat sem!) Az adózó polgárságnak porció elengedést. (Furcsa jószág is ez a porció! A kósztházban mindig kisebb s az adóhivatalban évről-évre nagyobb lesz. Fordítva kellene!)

Mint pécsi tüke, tiszta szivemből kívánom, hogy hozzon a kis Jézuska kriszkindlibe a tanulmányozási utjából hazaérkezett polgármesterünknek egy titkárt, ennek két segédtitkárt. Ezeknek négy irtokot és ez utóbbiaknak nyolc dijnokot. (Igy talán nem lesz restancia torony alatt!) A szőlőtulajdonosoknak filloxéra elpusztulást. A gyárosnak és iparosnak melegedő munkásokat. A munkásoknak szerényebb kaliberű és hazafias szociálistust.

Kívánok kriszkindlibe mindenkinek minden szépet és jót. Igy a »Pécsi Figyelő«-nek sok-sok új előfizetőt, a szerkesztőségnek szorgalmas munkatársakat s ezeknek illő írói tiszteletdíjat.

A mi szerény magamat illeti, én nem kívánok semmi különöset, semmi újat a kis

magában a cigánylelkek gondatlanságával. Először két segéd, aztán higgadtság . . .

Még aznap este összeült a négy segéd. Pisztolypárbajban állapotok meg, az időt is meghatározták. Huszonöt lépés, háromszori golyóváltás.

El is készültek mindennel, csak az volt a bökkenő, hogy egyik bohémnek sem volt pénze, az igazgató pedig nem adott. Az orvosok azonban nem akartak hitelbe és különösen gyalog a távoli erdőbe menni.

— Majd szerzek én olyan orvost, a ki eljön hitelbe is — szólt az egyik és ment a színházba.

— Hozok én is magamnak — szólt a másik s az is ment a színházba.

Félóra mulva már jött kiki a maga orvosával. Bemutatták őket a segédeknek, akik rendkívül örvendettek a szerencsének.

Mástél óra mulva szemben álltak egymással az ellenfelek.

Mikor az első pisztolylövés eldőrdült, a komikus a melléhez kapott és lebukott.

— Megsérült! — kiáltották a segédek. Orvos urak, gyorsan a sebesülthöz.

Egymásra bámult a két orvos, majd ijedten szaladtak a komikushoz s nagyot básmézkodtak rá.

— Segítsenek hát rajta — kiáltott rájuk az egyik segéd. Micsoda orvosok maguk?

Az egyik férfiu félenken szólalt meg az erélyes hangra:

— Nem vagyunk mi orvosok — felelt az egyik szerényen. Én, könyörgöm, a színházi borbély vagyok, ő pedig (a másik orvosra mutatva) a ruhatáros . . .

Persze kiderült a turpisság. A két színész ugyanis a színházi borbélyt és ruhatárost adta ki orvosoknak. Különb az ügy, mint másnap az ujság hirdette, lovagias uton befejezést nyert.

Eddig azonban még csak rendén volna minden, de a dolognak folytatása lesz az ügyészségnél is s a párbaj miatt kérdőre vonják nemcsak a feleket, hanem — az ál-orvosokat is.

Savoyard.

Napirend 1897. december 22-én.

Naptár: szerda, december 22. — Róm. kath.: Zeno. — Prot.: Zeno. — Görög-kel. (dec. 10.) Hermogén. — Zsidó: Kislev 27. — Nap két 7 óra 32 perckor; nyugszik 3 óra 54 perckor. — Hold két reggel 6 óra 12 perckor; nyugszik délután 2 óra 10 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; lég-

Jézuskától. (Ugy is tudom, hogy engem nem szeret.) Csak azt hagyja meg, a mim most van. Nekem ne hozzon a kriszkindli semmit, de tőlem is csak ugyanennyit vigyen el.

Jelen cikkelykém megírásakor rózsaszínű szemüvegen firkantottam le röviden legjobb kívánalmaimat. Attól tartok, hogy az ünnepek után — kénytelen-kelletlen — feketé okularén köröszkül, Lavater és Falb dicső tudósaim arcismei és jóslási tudományain okulva, akkorát tévedek, mint az egyszeri ember, a ki a mesebeli gyerekeknek karácsonyra ígért — pirostojást és husvéttra — kriszkindlit.

A milyen bolond világot élünk, semmi sem lehetetlen. Lehet, hogy feketé karácsonyunk és fehér husvétunk lesz. Igy aztán a télből lesz tavasz, a tavaszból tél; Lavaterből időjós és Falbból frenológus.

Megváltoztak az emberek, megváltoztak az idők. Mas idők, más emberek! Ma nap már vannak okos szamarak és ostoba emberek. (Ez vice akart lenni, pedig komoly valóság.)

A ki az én filozófiámban kételkedik s az én Lavater-Falb-féle tudományomban nem hisz, az olvassa a jelen cikkelyke folytatását kriszkindli után, a melyben meglészen írva és nyomtatva: kinek mit hozott a kriszkindli?

Ban—Dyka.

nyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hőstüvedés és délen csapadék várható.

Karácsonyfa-ünnepély a pécsi jótékony nőegyletben d. u. 2 órakor.

Bicycle-Club felolvasó estéje.

Színház: »Vadorzók«, vigjáték.

— (**Karácsonyfa-ünnepély.**) A pécsi jótékony nőegylet karácsonyfa-ünnepélye holnap (szerdán) délután 2 órakor lesz. Már eddig 275 szegény van előjegyezve, kiket a nemes és humánus egylet karácsony közeledése alkalmából a tél hidege ellen fel fog ruházni és segélylyel fogja nyomorukat enyhíteni, — azonban előreláthatólag még szaporodni fog a segélykérők száma. A karácsonyfa-ünnepélyen jelen lesz a nőegylet választmányi kara és a szegényeknek személyesen fogják kiosztani a jószívű urhölgyek a karácsonyi ajándékokat. — A megyei árvaházban szintén holnap délután 3 órakor tartják az árvák karácsonyfa-ünnepélyét, melyen vendégek is szívesen látatnak.

— (**Katonai hir.**) *Fejérváry* Ödön, honvédhadnagy a budapesti első honvédgyalogezredtől a pécsi 19-ik honvédgyalogezredhez helyeztetett át.

— (**Chamuka.**) A zsidó hérosz-család, a Makkabeusok emlékét üli meg most nyolc napon át a zsidóság. A csodás olajmécs emlékére, a melyből a hőstettek idejében egyszer nyolc napon át ki nem fogyott a benne volt csekély olaj, a zsidók nyolc napon át apró mécseket gyújtanak és imákat mondanak a hős Makkabeusokról. A tegnap este egy negyed öt órakor beköszöntött Chamuka-ünnep alkalmából a pécsi zsinagógában hitszónoklattal egybekötött istentisztelet volt.

— (**Műkedvelők Bar.-Szentlőrincen.**) A baranya-Szentlőrinci műkedvelő ifjuságnak sikerült tiszteletbeli elnökévé megnyerni *Sey* Tamás szolgabíró, a ki mint minden szépnek és jónak barátja, az ifjusági egyletet bizonynyal fel fogja virágoztatni. A műkedvelők most a »Betyár kendője«-nek előadására készülnek, *Bogyó* Alajos bátyánk utmutatása mellett s így már az ő neve is eléggé biztosítja, hogy az előadás fényes sikerrel fog járni.

— (**A kaposvári pályaudvar kiszélesítése.**) A kaposvári pályaudvar kiszélesítésén serényen dolgoznak. Ha az időjárás továbbra is kedvező marad, a földmunkálattal tavaszra teljesen elkészülnek. Az államvasutak igazgatósága kora tavasszal megkezdi az új pályaház kiépítését is, melyre a közlekedési miniszter 150.000 frtot bocsájt rendelkezésére.

— (**Dunaszekcső gyermeke.**) Ha volt »ezred-lánya«, mért ne lehetne megyénk Dunaszekcső községének is gyermeke?! Van is s épen ez adott okot arra a büntető eljárásra, a mely most a budapesti törvényszék előtt folyik. Története pedig a következő: Egy budapesti bankár, nevezzük csak B.-nek, még tíz évvel ezelőtt megismerkedett Zalamegyében H. Gizellával. A leány megszerette a bankárt s mikor a szerelemnek következményét érezte, elment Szegzárdon lakó nyugalmazott honvéddörnagy nagybátyjához s ott egy egészséges fiugyermeket szült, a kit hogy s hogy nem, törvényesnek vezettek be a plébánia anyakönyvébe. Közben a bankár Budapesten

megnősült s ekkor a leány a fiával felment Budapestre. Kipuhította a bankár ur lakását s egy délelőtt egy hordárt azzal bizott meg, hogy vigye fel a gyermeket B. bankár lakásába. Csengessen az előszoba ajtaján s annak adja át a gyermeket, a ki az ajtót kinyitja. A hordár gazdag borralaló reményében teljesítette H. Gizella kívánságát, beállított a fürdő utcai fényes lakásba s átadta a gyermeket a bankár feleségének, mert ő nyitotta ki az ajtót. A gyermek kezében levél is volt. Apró betűkkel irt levél, melyben H. Gizella szemére vetette a bankár urnak nagyfoku lelketlenségét s apai jóindulatába ajánlotta a kicsi szőke fiút. A bankár ur, mikor a börzéről hazajött, a lakást üresen találta, csak a kis fiu sirdogált nagykeservesen a selyemtapétás budoárban, kezében két levéllel. Az egyik az volt, melyet H. Gizella irt a bankárnak, a másik, melyet a szép asszony irt a férjnek, s a melynek befejező sorai így hangzottak:

— A ki saját gyermekével így bánt, a ki szerencsétlenné tett egy asszonyt, azzal én percig sem maradok egy fedél alatt.

A bankár ur párszor megsimogatta kopasz homlokát. S ekkor eszébe jutott, hogy Duna-Szekcsőn ismert ő egy B. Gizella nevű leányt, sokáig ismerte, az ismeretség épp úgy végződött, mint Zalamegyében H. Gizellával. A leány, mikor ő elhagyta, kisgyermeket ringatott karján s a gyermek szakasztott mása volt — az apjának, B. bankárnak. Fogta magát, és elküldte a gyermeket Duna-Szekcsőre H. Gizellához. A baranyamegyei Gizella, a ki időközben egy duna-szekcsői jámbor fűszeres felesége lett, nagyott nézett, mikor a gyermeket átadták neki s a bankár ur üzenetét, hogy ő nem hajlandó a kettőjük gyermekét gondozni.

— Való igaz, hogy volt egy gyermekem a kinek a bankár ur volt az atyja, csakhogy ez a gyermek pár hónappal születése után meghalt. Ez a gyermek nem az enyém!

S az idegenből neki küldött gyermeket felvitte a község házához, hogy viselje gondját a község, mert ahhoz a gyermekhez neki semmi köze. Duna-Szekcső községének vénei pedig pecsétes levelet küldtek a budapesti ügyészségnek, hogy indítsanak eljárást B. bankár ellen, a ki a község nyakára küldte a gyermeket. Az ügyészség indítványára megindult avizsgálat, melyet Balonyi bíró vezetett. A vizsgálat során kiderült, hogy B. bankár duna-szekcsői kedvesének akarta nyakába varrni azt a gyermeket, a kinek az anyja voltaképpen H. Gizella volt. Az ügyészség családi állás elleni büntett miatt emelt vádat B. bankár ellen, egyszersmind megvádolta H. Gizellát és őrnagy-nagybátyját, a kik a bankár törvénytelen fiát, idegen néven, törvényesen vezették be a szegzárdi plébánia anyakönyvébe. A törvényszék vádtaácsa a napokban foglalkozott a pikáns ügygyel s H. Gizella, meg az őrnagy ellen elévülés címén a további eljárást beszüntette, B. bankárt azonban vád alá helyezte családi állás elleni vétség miatt. A törvényszék vádhatározata ellen a bankár a kir. táblához felebezett.

— (**Jubileumi bankett.**) *Sávell* Kálmán, kuriai bíró, pécsi kir. törvényszéki elnök tízéves elnöki jubileumát a pécsváradi kir. járásbiróság kezelőszemélyzete külön is

megünnepelte. Ugyanis — mint levelezőnk írja — szombaton este az »Aranyló« szálloda nagytermében fényes bankettet rendezett a kezelőszemélyzet, hogy tiszteletét az elnök iránt ezuton is kifejezze. A banketten a járásbiróság összes személyzetén kívül igen szép számban vettek részt a pécsváradi intelligencia tagjai is.

— (**A leghosszabb éj.**) Nemcsak a hivatalos tél beköszöntése teszi e napot nevezetessé, de az is, hogy őt követi a leghosszabb éjszaka az egész esztendőben. Az aludni szeretőkön kívül ma éjjel csak a lumpoknak van jobb dolguk, mert most kedvükre kidorbézolhatják magukat, elég sokára váltja fel a sötét éjet a hajnal pirkadása.

— (**A főispán Pécsváradon.**) A főispánt — mint levelezőnk írja — fényesen fogadták ma Pécsváradon. A tisztelgések sorrendje a következő volt: 1. Közigazgatási tisztviselők. 2. Katholikus papság. 3. Ev. ref. lelkészi kar. 4. Ágostai evangélikus lelkészek. 5. Görög-keleti papság. 6. Megyebizottsági tagok. 7. Ügyvédi kar. 8. Izraelita hitközség. 9. Tanítói kar. 10. Jegyzői kar. 11. Községi előjáróság. 12. Tüzoltóság. 13. A hadastyánok és az ipartestület.

— (**Éjjeli látogatók.**) Hosszu-Hetényben a napokban éjfél után öt legény dörömbözött *Schlesinger* Illés korcsmájának ajtaján, pálinkát követelve erősen. A korcsmáros hivatkozva a zárórára, megtagadta kérésüket és nem nyitott nekik ajtót. Az öt szálas legény ekkor nekifeszítette vállát az ajtónak s azt betörték. A korcsmáros ijedtében a pincébe menekült egész háza népével és onnét kiabáltak jajveszékelve segítségért. Jó idő telt el, míg emberek érkeztek, akik kiszabadították a korcsmárosékat kelletlen helyzetükből, mialatt az éjjeli látogatók megugrottak. A községbeliek üldözésükre indultak s nem sokára sikerült közülök egyet elfogni. Midőn a falusiak nagy triumfussal kísérték visszafelé a jómadarat, találkoztak a csendőrségi portyázókkal, akiknek előadván a históriát, ezek is utána láttak a csendhaborítóknak. Igyekezetüket siker koronázta, amennyiben ők is elfogtak még egyet s most már valószínű, hogy a többi három is nem sokára a kóterben elmélkedő két társa mellé fog kerülni.

— (**A Petőfi-asztaltársaság**) holnap (szerdán) este két szegény iskolás gyermeket fog felruházni a karácsony közeledése alkalmából. A szegény gyermekek felruházása ünnepélyes jelleggel fog végbemenni s vendégeket az este 8 órakor kezdődő ünnepélyre szívesen lát az asztaltársaság.

— (**Felfüggesztett községi bíró.**) *Kiss* Sándor, várkonyi községi bíró — mint pécsváradi levelezőnk írja — hivatalos hatalommal való visszaélés miatt, állásától felfüggesztették.

— (**Rablógyilkosság Mohácson.**) Mohácsi levelezőnk táviratozza a következőket: Az egész várost lázas izgatottságban tartja az a gyilkosság, melynek hétfőről keddre virradó éjjel *Mink* János molnár mester esett áldozatul. — A szerencsétlenül járt ember a városnak egyik élénkebb utcájában, a halpiac közelében lakott nejével s mint békés, szerényen élő embert ismerték a városban, a kinek sem ellensége, sem irigye nem volt. Hét-

főn éjjel 2 órakor felesége Német-Bólyba indult a hetivásárra lisztet eladni s Mink egyedül maradt otthon. — Ezen idő után kellett tehát történnie a rablógyilkosságnak, mert reggel a gazdát vértócsában heverve, halva találták a szobában. A vizsgálatra dr. Rüll orvos és dr. Kovács kir. albiró jelentek meg a helyszínén s a beállott halált konstatálva, a helyszíni vizsgálat alapján a következőket állapították meg: A gyilkosnak bizonyára tudomása volt arról, hogy Mink egyedül maradt éjjel után házában. Zörgetett és Mink, — mivel valószínűleg ismerős hangot hallott, gyertyával kezében ment az ajtóhoz beereszteni a gyilkost. — A mint az ajtó megnyitott, a gyilkos fejszéjével halálos csapást mért fejére, úgy, hogy rögtön elterült a földön. A mint a gonosztevő látta, hogy áldozata nem mozdul többé, feltörte fejszéjével a szekrényt, onnan elrabolt minden értékes tárgyat s azután elmenekült. — A gyilkos feltalálhatása érdekében minden lehető intézkedést megtettek s valószínűleg rövid idő alatt sikerül is kézrekeríteni, mivel sem a futásra, sem a rablott tárgyak tovább adására még eddig nem lehetett ideje. — A meggyilkolt özvegye iránt általános a részvét, éppen úgy, mint az elkeseredés a gonosztevő ellen, ki mondhatni, a város közepén szemelte ki borzalmas tettének áldozatát.

— **(Tolvaj asszony.)** Schärtl András, kéméni lakos, azzal a panaszszal állított be a szederkényi csendőrsőhöz, hogy ellopták ötven forint készpénzt. A csendőrség a nyomozást megejtve, Hómann Jánosné kéméni lakosnőt vette gyanuba a lopás miatt, mert kisült rá, hogy egyszerre 35 forint áru ruhát vásárolt, de hogy a pénzt hol szerezte, azt nem tudta igazolni. Most a járásbiróság folytatja ellene a vizsgálatot.

— **(Bál a szegényház javára.)** A városi szegényház javára a farsangban bálát terveznek. A bál polgári bál jellegével fog birni — s február hó 3-án lesz a Vigadó összes termeiben. A bál tervének megpendítői ma este értekezletet tartanak a »Hétféjedelem«-ben, melyen megalakítják a multság rendezőségét.

— **(Kocsi-karambol.)** Nagy népcsődületet okozott ma reggel a Ferenciek-utcáján egy karambol, a mely két kocsi között történt. Csirkó István, fuvaros, homokot vitt kocsiján a honvéddhadapródiskolához, a mikor szembe jött vele Farkas János, kocsis, a kocsijával. A kocsis nem vigyázott a szembejövő terhes szekérre; nem került ki s így már későn volt a Csirkó kiabálása, mert a két kocsi összeütközött. Szerencsére, egyéb baj nem esett, minthogy a lovak felugrottak az aszfalra s a Farkas kocsija megrongálódott. Egy rendőr idejekorán észrevette a karambolt; rendet csinált a helyszínén, a két embert pedig az esetről kihallgatván, jelentést tett róla a rendőrkapitányságnak, hol most gondatlanság miatt fogják azokat kérdőre vonni.

— **(A szarka inkognitóban.)** A »Magyar Király« vendéglő konyhájába valami enyveskezü kéllábu, tollatlan szarka látogat be mostanában. Már kétizben emelt el különféle tárgyakat, az este pedig tíz forint értékű rézedényt vitt. A káros Zsilinszky Lajos

feljelentette a lopást a rendőrkapitányságnak s hihetőleg most már nem sokáig lesz a »Magyar Király« szarkája inkognitóban!

— **(Baleset.)** Präger és Steiner parkettgyárában dolgozott Németh György, munkásember. A gépeknél volt alkalmazva s munkája közben baleset érte. Egy gép elkapta a jobb kezét s talán össze is törte azt, ha hamar meg nem állítják a gépet. Így is azonban egyik ujját leszakította a gép átviteli szijja a kezéről. A szerencsétlenül járt munkást bevitték az Irgalmasok kórházába s az esetről jelentést tettek a rendőrségnek. A szerencsétlenséget a véletlenség okozta s a munkás szerencsétlensége miatt felelősség senkit sem terhel.

— **(Rendelet az inség ellen.)** A belügyminiszter ur nagyon jószívű, a mikor rendeleteket kell ajándékozni. Ha az ügyesbajosoknak elég volna az a vigasztalás, a mely a belügyminiszteri rendeletekből sugárzik ki, a haza boldog volna és jólét virágzana az ország térein és halmain. Most, hogy az alsóbb nép a rossz termés miatt a télen nagy inségnek, nyomornak néz elébe, a melyből — s ezt a belügyminiszter is elismeri — társadalmi baj is származhatik — a belügyminiszter nagyon jószívű rendeletet bocsát ki a szegények érdekében az inség ellen. A hosszú körrendelet, a mely a napokban jött meg az alispánhoz, elsőben is azokat a panaszokat emeli ki, a miket az utóbbi időben sűrűn emlegettek az iránt, hogy a községek nem szervezik kellőleg a szegényalapot és ez iránt a szegényebb községek egyesülése nem történik meg; továbbá, hogy a községek a szegényügyi szabályrendelet megalkotásánál a felebbezések kizárásával, ridegen és önkényesen intézik el a folyamodó szegények kérvényeit. Az idei évben az elemi csapások, a rossz termés és az árvizek fokozottabb mérvben idézik elő a segélyezés szükségét, s ennek elhanyagolásából társadalmi bajok is keletkezhetnek. Ezeknél fogva fölhívja a belügyminiszter a törvényhatóságokat, hogy a községi szegényalapot szervezését ellenőrizze, az egyesüléseket lehetővé tegye, a szegényügyekről szóló jelentést pontosan bekérje s azokat szigorúan fölülvizsgálja. A szegényügyre vonatkozólag a télire ezekben adja meg a rendelet az általános direktívát: Egyáltalában éppen a jelen rendkívüli évre való tekintettel minden irányban erélyesen intézkedjék, hogy a szegények és segélyre szorultak a tél folyamán inségbe ne jussanak. Az intézkedés-tételről a miniszter jelentést vár.

— **(Elveszett pénz.)** A nagykanizsai Schwarz és Tauber cég Schwarz Ferenc nevű gyakornokát a postára küldötte 1180 frt készpénzzel és 16 darab kiváltandó utalványnyal, hogy az utalványok 654 frt értékének felvétele után úgy ezen, mint az 1180 forintnyi összeget feladja. A fiu dicsekedve mutogatta a sok pénzt a posta folyosóján járó embereknek, majd kiváltotta az utalványokat és ekkor ijedten vette észre, hogy az 1180 frtnak hiült helye. Eltűnt, mintha soha nem is lett volna a zsebében. Hiába kutatott a gyorsan értesített rendőrség, hiába tiltották meg a hivatalban levőknek az elmenetelt: nem akadtak nyomára a pénznek, melyet valószínűleg kicsent a gyakornok zsebéből valami ügyes zsebtolvaj.

— **(Sündisznó helyett egy hordó sör.)** Rosszul megy az adventi böjtidőben a cigányok sorsa. Különösen az ugynevezett malacbandák tagjainak kevés a dolguk, nem csoda hát, ha egyik-másik elkeseredett félreismert Rigó Jancsi unalmában és haragjában nekimegy az országutnak s ott az árokban keres valami — nyúzni valót, ha már a nótát nem huzhatja. Így tett ma reggel is egy cigány, aki a mohácsi országuton egy árokban — saját állítása szerint — sündisznót kereset. De nagy volt a meglepetése, mikor egy hordó sört talált s csak az bántotta, hogy nem volt megcsapolva s így nem is ihatott belőle. A leletről jelentést tett a rendőrségnek, a hová beszállították a hordó sört s most — gazdát keresnek hozzá.

— **(A kocsis büne.)** Fürst Lipót, szállító, már régebben tapasztalta, hogy házától különféle ruhaneműk és egyéb tárgyak nyom nélkül eltűnnek. Végre, mikor nagyobb mennyiségű finom vászon és körülbelül egy tucat cipő szállítmány is elveszett, jelentést tett az esetről a rendőrségnek. A nyomozás megindulván, Fürst kocsisa, Szabó Dénes lakásán házkutatást tartottak s ott a lopott portékák nagy részét megtalálták. A tolvaj kocsis letartóztatták, valamint megindították a vele vadházasságban élő menyecske ellen is a vizsgálatot.

— **(Az utolsó multság.)** Vasárnap este bement a Nepomuk-utcai Baumler-féle vendéglőbe egy jó markos fiatalember s ott borozni kezdett. De a csendes iddogálást azonban csakhamar meguntá s egyszerre felkiáltott:

— Ma utolsót mulatok!

S ezzel neki indult, hogy beleköt a vendégekbe. Először két szakaszvezetővel akart kikötni, de azok elutasították s végre az öreg korcsmárossal vezett össze és azt fellökte. Éppen jókor érkezett a rendőrorjárat, hogy bebisérje, a hol kitűnt, miszerint Kontra Ferencnek hívják, bedeghi illetőségű, pécsi kőműveslegény. Reggel szabadon eresztették s ő egyenesen a törvényszékre ment, a hol kihirdették előtte a tábla ítéletét, mely hatóság elleni erőszak miatt egyhavi fogházra ítéli. Ez ítéletben megnyugodott s le is kísérték az ügyészséghez. Ezért mulatott hát olyan elkeseredetten, mert ez volt az utolsó multsága s most egy hónapig nem fog mulatni.

— **(Megszökött házvezetőnő.)** Egyik éjjeli mulatóhelyen a házvezetőnői teendővel volt megbizva egy leányasszony, a ki évei számánál fogva alkalmasnak látszott már erre a fontos megbizásra. Meg is felelt neki gondosan, most azonban az történt, hogy a mikor tegnap este keresték, nem találták sehol. S csakhamar kitűnt, hogy megszökött a derék házvezetőnő és magával vitte a tulajdonosnak nyolcvan forintját. A káros bejelentette az esetet a rendőrségnek, a hol megindították a nyomozást a szökevény házvezetőnő után.

— **(A jó testvér.)** A két Szemelác testvér, a Gáspár és a József, testvéri szeretetben éltek mindaddig, mig egyszer Szemelác Gáspárnak fel nem tűnt a szerencse csillaga és gyarapodni nem kezdett. Szegény emberek-nél persze ez a gyarapodás szörnyen lassan megy, de hát mégis csak megy valahogy. S így esett aztán, hogy Szemelác Gáspár kopo-

góssarku, ráncosszáru csizmában járhatott, mikor még a Jóska testvérenek bocskorra is alig tellett. A jó testvér ugyan örülni szokott a másik boldogulásán s igyekszik a példáját követni, de Szemelác József nem örült s nem is követte a dologban a testvére példáját, hanem fogta magát s emelte tőle az irigyelt kopogós sarku, ráncos száru csizmáját. Csak-hogy nem sokáig gyönyörködhetett benne, mert a káros feljelentésére megtalálták nála a lopott tárgyat. Most a bíróság fog vele végezni.

— **(Katonák, polgárok és újságírók.)** Az általánosítás politikája hangzatos, de nem mindig helyes. Hogyha egynémely Csehországból idecsöppent hadnagyocska részeg fővel megvagdál valakit és hősileg azt mondja: »civil-bagázs!« — azért nem kell okvetlen cikkeket írni a katonaság és polgárság közötti egyetértés fölbomlásáról. A miért megesezt, hogy egy katonatiszt egy színházi affért, — a melynek provokálója véletlenül egy újságíró és nem adóügyi számtiszt volt — a bot helyett karddal intézett el, mivel ép a kardja volt az oldalán és nem bot — azért nem muszáj azt hinni, hogy a tisztek Miatyánkjában a gonosz helyett az újságírók van befoglalva. Hogy mennyire nem áll a katonaság és a polgárság között való rossz viszony tana, annak legutóbb a temesvári helyőrség tisztikara adja meg a példáját. A tisztikar január 8-án, Waldstätten Olga bárónő, Waldstätten János báró hadtestparancsnok neje védnöksége alatt bált rendez. A nagyszabású táncmulatság tiszta jö-

vedelmét pedig a fehér s a vörös-kereszt-egylet és a vidéki hírlapírók országos szövetsége javára fordítják. Tehát: katonatisztek, három cibil-egylet javára, — a melyek közül az egyik az újságíróké. A debreceni affér és az előítéletek után nagyon szép cáfolat a temesvári katonatiszteké. Az általánosítás politikája — mint említettük — nem mindig helyes, — de azért inkább lehet a hadsereg tisztjeinek többségét a temesváriak mellé állítani, mit a cseh-országiak és vagdalkozók pártjába.

— **(Véres kártyázás.)** Három nap-számos tegnap délután egyik kis korcsmában kártyázott. A nyereségen valahogy összevesztek s egyik társukat, Kis Jakabot összeszurkálták. Szerencsére még elég jókor értek a helyszínére a rendőrök, a kik a verekedésnek véget vetettek s a késelő kártyásokat bekísérték a rendőrségre, a hol most folyik ellenük a vizsgálat. A megszurkált ember sebei nem veszélyesek s otthon ápolják, mert pár nap múlva semmi baja sem lesz.

— **(Amerikai új kéjvonat.)** Amerika egyik elsőrangú waggongyára egy kéjvonatot készített, mely hét kocsiból áll s New-York és Chicago közt fog közlekedni, mely utat 24 óra alatt fogja megtenni. A vonat állni fog egy kocsiból, melyen buffet- és dohányzó szalon van, egy étkező kocsi, egy szalon-, három hálókocsi s egy osztályokra osztott »kilátási« kocsi. A kocsi természetesen széles vestibülökkel vannak összekötve s villamos világítással ellátva. E célra a buffet-kocsi máhahelyiségében egy

30 lóerejű dinamo van fölállítva. A vonat pazar módon van berendezve s fürdővel, fodrászteremmel, könyvtárral, váróteremmel ellátva. Egy helyiség a gyorsírók s az írógépkezelők számára van föntartva s a vonat utasainak rendelkezésére áll. Különös előnyt fog nyújtani a vonat azok számára is, a kik más utasokkal nem akarnak érintkezésbe jönni, a mennyiben az ily utasok számára magán lakó-, háló étkező szobákról gondoskodtak. A vonat tehát egészen pótolhat egy kényelmes lakást. Persze az utasoknak jól meg kell fizetniök.

— **(Furcsa boszu.)** A Rókus-utca 5. szám alatti házban az este nagy volt a riadalom. Az ott lakó Borbás Imre nevű munkásember, még a vasárnap beszedett szeszszel a fejében, mindenáron vérengzést akart kezdeni s mikor a házbeliak elmene-kültek előle, bement az egyik konyhájába s ott mindent összetört. A furcsa boszuért feljelentették a rendőrségnek s az most átteszi ügyét a bírósághoz, hogy ott ítéljenek felette ingó vagyon megrongálása miatt.

— **(Ezt a szerelem tevé.)** Z. megye Cs községében lakik N. D. tanító, kinek két leánya vala, közülük az idősebbik szépségével és szoborszerű természetével vonta magára az emberek figyelmét. Ezelőtt négy évvel a 17 éves leány beleszeretett egy kőbörgő, de különben odavaló illetőségű teknővájó cigánylegénybe. Első szerelmét a cigánynak leplezetlenül bevallotta s a viszony köztük egyre bensőbb lett. A cigánynak most már többször

Kérem, hogy hallgasson végig és bocsásson meg, ha szereti a gyermekét, mert érzem, már nem lesz elég erőm, hogy mindent közöljek önnek, ami a dologra vonatkozik.

Belátta, hogy az asszonynak igaza van. Meg kellett már hallgatnia, amíg ereje van, hogy valamit beszélhesen a gyermekéről.

— Beszéljen hát, beszéljen — szólt lázas, elfojtott hangon — beszéljen a gyermekemről.

— Emlékezik talán uram arra az irtózatos viharra, amely azon éjjel tombolt. A fák ágai a kastély ablakaihoz ütődtek, ahol az ön neje az örök álomba szenderült, mialatt az újszülött csecsemője mellette feküdt.

— Igen-igen, csak mondja már tovább, mert megörjít.

— Emlékezik-e rá, hogy eszméletlenül roskadt össze az ágya előtt, mikor önnek az irtózatos hirt viték, hogy a neje meghalt?

Csak a fejével bólintott.

— Mikor a halottas szobából önt kivittük, úgy emlékezem, hogy a sötét folyosón egy asszony alakja tűnt föl, aki lopva közeledett. Nehány másodpercig hosszú villámlás világította meg a folyosót, s ennek a fényénél láttam a női arcot, mely halvány, szép és fönnhéjazó volt, éppen olyan csaknem, mint az első feleségéé, a Léna anyjáié. Tudtam, hogy ez nem lehetséges, mert ő már régen a tenger fenekén pihen. Ez rossz jel volt, s én aggódtam nagyon. Mikor a halottas szobába visszatértem, ahonnan önt elvittük, a fiatal neje mosolygó arccal feküdt a halottas ágyon, de egyedül, mert a kis gyermeke eltűnt mellőle.

— Bárha ezt évekkal ezelőtt megmondotta volna

gondoljon erre tehát kedvesem. Talán valami más óhajtana?

— Igen — esett a szón a beteg egész elváltozott hangon. Igerje meg, hogy nem fog elátkozni engem, ha őszintén föltárom ön előtt bűnöm egész nagyságát, mely az égre kiált. Miért is engedett az isten oly sokáig élni, hogy a titkot, amelyet a síromba kellett volna vinnem, most az utolsó órámban eláruljam?

— Csodálatos — gondolta magában a kastély ura — a beteges képzelődés különös fordulatot vesz. De türelem, mert most a beteg szeszélyéhez kell alkalmazkodnom.

Nyugodt arcáról bizalmat olvasott le a beteg.

— Én jó uram — kezdte a beszédet a kezeit összekulcsolva — fájdalmat fogok önnek okozni, ha a kedves, szőke haju nejét emlitem föl, aki most már tizenhét esztendeje, hogy meghalt.

Stanton Miles arca e pillanatban elhalványodott és fájdalmas kifejezés vonaglott keresztül rajta.

— Ez igazán fájdalmas emlékezés nekem — felelte halkan — hiszen tudja, mily irtózatosan szenvedtem azon az éjszakán. Kétszeres volt a veszteségem, mert nemcsak a mindenek fölött imádott feleséget, hanem ujonnan született gyermekemet is elveszítettem. Csaknem megőrültem a fájdalomtól. Én még élek, de a szívem a sirban nyugszik, a feleségem és a gyermekem mellett. Ismétlem, hogy ez a tárgy fájdalmas nekem, mégis meg akarom hallgatni, amit el akar beszélni nekem. Azt hiszem, az életem az ön odaadó gondos ápolásának köszönhetem, hogy az irtózatos agyvelőgyuladásból felgyógyultam.

akadt dolga a községben s így sűrűbben találkozhattak. Zavartalanul szöheték terveiket, hiszen senki sem gyanította szerelmüket. Senki sem gondolt a valóra. Ez így folyt pár hétig, míg egy napon szülei arra ébredtek, hogy leányuk elűnt. Csakhamar keresésére indultak, de hasztalan; a leányról hirt mondani senki sem tudott. Már azt hitték, hogy nem fogják többé viszontlátni, midőn egyszer csak levél érkezik, melyben az eltűnt leány kéri szüleit, hogy bocsássanak meg neki szökéseért. Nem tehetett másképpen, mert tudta, hogy szülei a cigánnyal kötendő házasságába nem egyeznek, már pedig ő Jóska cigány nélkül nem élhet. Megírta szüleinek azt is, hogy már meg is vannak esketve a pap előtt, és hogy boldogságuk végtelen. Az új asszony csakhamar beletalálta magát a cigány életmódba, nem kívánczik a kunyhóból szalonba; jó neki paplanos-ágy helyett, földön, szalma közt is aludni, nem zsenirozza a koldulás sem s gyermekét boldogan hordja pölyában a hátán. Hanem a cigány-természet állhatatlanságát mindenben megszerette. Első férjével csak egy évig élt s immár másik cigányt választott magának.

— (Végrehajtás karhatalommal.) Sok az adóhátralék Tolnamegyében — írja tudósítónk — a minek természetes oka a sokféle elemi csapás: a jégeső, árvíz, fillokszera és a rossz termés. Az adóhátralékot most szedik be az állami végrehajtók, kéréletlenül; mert még a karhatalmat is igénybe veszik. Különösen sok az adóhátralék Bata községben, ahol csendőri asszisztencia mellett

hordják be a lefoglalt zálogtárgyakat. Kivételt még a plébánossal sem tettek, a kitől 2 lovat és két kocsit vittek el karhatalommal, mivel adóját nem képes fizetni. A szegény plébánosnak t. i. a nép, a mely nyomorban sanyalódik, nem képes a járandóságait kiszolgáltatni.

— (Az újévi tréfás levelezőlapok.) Újév közeledtével megjelennek az idén is, mint minden esztendőben, az ismeretes tréfás levelezőlapok, a melyek közt akad nem egy szeméremértő is. Bécsi kereskedők árasztják el ezekkel a lapokkal a kereskedéseket s így az ifjuság is könnyen hozzáférhet és ugyancsak vásárolja a trágárságokat. Jó lenne, ha a rendőség akadályozná meg ez erkölcsstelen képek elárúsítását.

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be SCHÖNWALD IMRE ékszerész Pécsen Király-utca (Hattyu-épület.)

Művészet, irodalom.

○ Uriel Acosta. Régenmult hajdának, rajongásban és sötét tévelygésben egykép bővelkedő időnek félelmes, boszuálló alakjai elevenedtek meg tegnap este a színpadon. Izrael népének régi vallási harcai korában szerepel »Uriel Acosta«, melyet Ivánffi Jenő pattogós jambusokban fordított magyarrá s nem egy

szereplő demonstrált is a jambusok mellett, úgy szavalva, mintha az irodalom tanára előtt skandálná a verssorokat. Különösen kezdetben éreztük ezt, később azonban a rendes kerékvágásba zökkent az előadás. Csiky László adta a címszerepet s ezt a nehéz, lelki gyötrelmeket szinte megdöbbentően ábrázoló szerepet minden tekintetben jól játszotta meg. Különösen a második és harmadik felvonásban volt különös s kapott nyílt színen is sok tapsot. Kovács Mariska Judit szerepében csinos jelenés volt s ezt a kevésbé drámai szerepet elfogadhatóan meg is játszotta. Jók voltak Hevesi, Bognár, Benkő Jolán és Hunyady. Bihari elejtette egészen ben Joachim szerepét. Somogyi azonban a derék öreg ben Akibát alakította igen jellemzetesen, bevonva a hajdankor regés miszticizmusával. A rendezés gondos s a darab kiállítás csinos volt. (→)

◎ Az Ördög mátkája, Gécy István szerencsés kezű népszínmű író legújabb nagyhatalmú népszínműve, az összes vidéki színpadokat megelőzve, nálunk Pécsen kerül legelőször színre, még pedig karácsony első napján. Somogyi igazgató, nem kimélve költséget, áldozatok árán, egyenesen Torockóról hozatta az e darabhoz szükséges jelmezeket s kellemesen lesz a színházba járó közönség meglepetve e gyönyörű látványtól, mert valóságos látványnak lehet nevezni e sok korhű jelmezt. Nagy szorgalommal készül az egész személyzet e mű betanulására s úgy a darab mint az ének meséje egészen a székely nemzet életéből van merítve. A darab nálunk a

— Talán jobb lett volna, ha akkor meghal, mintsem hogy tovább él, hogy az a csapás érje, melyet az én szavaim mérnek az ön fejére. Oh! uram — könyörgött — akkor nem tudtam, hogy az, amit teszek, bűn. Félttem attól, hogy az életébe kerül önnek, ha az igazat megmondom. Idők múltán még nagyobb lett a félelmem és nem mertem a titkot elárulni. Gondoljon arra uram, hogy önért követtem el a bűnt, mert abban a szörnyű órában nem akartam még nagyobb fájdalmat okozni önnek. Egész életemen át a leghűségesebben szolgáltam...

— Ugy van.

A beteg a könyökére akart támaszkodni, de kimerülten esett vissza a párnákra.

— Hallgasson rám Stanton Miles, ez az a titok, amelyet tizenhét év óta rejtegettem a szivemben: az ön neje meghalt azon a borzasztó éjszakán, amikor a kastélyba hozta, de a gyermeke, akit azon éjjel szült — jól figyeljen rám uram — nem halt meg, hanem él. Még azon éjszakán, amikor született, elrabolták a nagy zűrzavarban az ön kastélyából.

— Irgalmas isten — kiáltott föl Stanton Miles halásápadtan fölgorva a székről, míg a homlokán az erei kidagadtak — maga szerencsétlen nem tudja, hogy mit beszél. Az én gyermekem, a Brenda szülötte, tehát nem halt meg, hanem ellopták, mialatt az édes anyja a halállal küzdött? Ez lehetetlen. Bizonyára megőrült maga, hogy ilyesmit beszél.

— Olyan igaz ez uram, mint ahogy egy az isten az égben.

— Tudta, hogy az én gyermekem, akit én tizenhét évig folyton sirattam, ellopták, hogy nem halt meg

és nem merte közölni velem még sem az igazságot? — kiáltott föl szenvedélyes haragra lobbánva és a fájdalomtól szinte megtévelyodtan. Mondja hát gyorsan, hol találhatom én a gyermekemet? — kérdezte gyorsan, úgy hogy még lélekzetet sem vett.

— Nem tudom, uram — sóhajtott.

Néhány pillanatig futkosott a szobában föl s alá Stanton Miles, mint egy olyan ember, aki az eszét hirtelen elveszítette.

— Talán csak nem átkoz meg engem — könyörgött a reszkető hang az ágyból. Megigértte, hogy azt nem fogja tenni.

— Nem tudom elképzelni, mint engedhette az isten is, hogy ily hosszú évekig hallgasson a dolgról, ha ugyan igaz a történet. Hiszen ön azt mondta, hogy a feleségem és a gyermekem ugyanezen éjszakán haltak el és egy sirba temették el őket. Hogyan gyalázhatta meg ilyen gyáva és fekete hazugsággal az ajkát? Az isten villámának kellett volna agyoncsapnia, mikor ilyen hazug szavakat mondott.

— Nem mertem önnek az igazat megmondani uram, mert attól félttem, hogy ez a vallomás az életébe kerül, mikor pedig már újra egészséges lett, akkor nem mertem közölni önnek a titkomat.

— És mégis tudta, hogy az én egyetlen gyermekem él valahol a világon, míg én, az atyja, e kettős vesztesség fölött éreztél fájdalom miatt alig tudtam tovább vonszolni az élet nyögését. Az isten legyen irgalmas magának, de én nem tudok az lenni, ha a szavai igazak.

— Félttem, hogy haragját rám zudítja. Ez volt az ok, hogy mért nem mertem önnek megmondani az igazat.

lehető legjobb szereposztással kerül színre, a mennyiben a legkisebb szerepeket is szereplő színészek játsszák. A főbb szerepek: Angyal, Ligethy, Benkő, Bodroghyné, Csiky, Hunyady, Andorffy, Bihari, Bognár kezeiben vannak.

○ **Kaposi Józsa szerződése.** Szintársulatunk harmadéve volt kedvelt primadonnája, *Kaposi Józsa*, a ki Pécsről a debreceni szintársulathoz szerződött, de jelenleg a temesvárinál játszik, most — mint értesülünk — ismét visszaszerződött a debreceni szintársulathoz a jövő évadra.

○ **A Magy. Kir. Operaház** műsora december 20-tól december 26-ig. — Szerda. **Aida.** Vasquez, Hilgermann, Berts, Perotti, Ney D., Kornai, Várady. — Csütörtök. **A nürnbergi baba. Babatündér.** (Kezdete 5 órakor. Mérsékelt helyarak.) Ábrányiné, Schmideck, Mihályi, Dalnoki, Hegedüs, Carbone, Pini, Smeraldi. — Péntek. **Nincs előadás.** — Szombat. **Cremonai hegedüs. A piros cipő.** Blätterbauer, Barbieri, Balogh, Schmideck, Ney D., Arányi, Beck, Ney B., Carbone, Pini, Smeraldi. — Vasárnap. **Bohémek.** Ábrányiné, Kacér, Valent, de Ponty, Larizza, Beck, Tnkáts, Kornai, Várady, Mihályi, Dalnoki Kertész, Ney B., Szabó, Kárpát. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyulánál, a Magyar K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyarákon: Páholy. Földsz. és I. em. 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emeleti 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban 4 frt 30 kr. IV—K. sorban 3 frt 30 kr. XI—XVI. sorban 2 frt 30 kr. XVII—XIX sorban 1 frt 80 kr. II. em. körszék. Az I. sorban 2 frt 30 kr. A II. sorban 1 frt 80 kr. A III. sorban 1 frt 30 kr. III. emeleti erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorban 1 frt 70 kr. Erkélysz. II—V. sorban 1 frt 20 kr. Erkélysz. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. Zártz. II. sorban 70 kr. Zártz. III—IV. sorban 50 kr. A jegyek átvehetők a hajóutcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 5-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltozás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

○ **A Magyar Nép Multja és Jelene.** Irta: Benedek Elek. Negyedik füzet. Athenaeum. Egy-egy füzet ára: 30 kr. Annak a nagyszabású munkának, melyet Benedek a magyar népről írt, megjelent immár negyedik füzete is, tanúságot tévén arról, hogy az a lelkesedés, mely az előbbi füzetekből lobogott felénk, nem szalma lángja volt, hanem az a tűz, mely el nem alszik, mely le nem lohad, mert élesztője, szítója: a szeretet. Az arany bulláról, II. ik Endre koráról és a tatárjárásról ír a füzetben Benedek. Mint az előbbieket, e füzetet is szép illusztrációk díszítik.

○ **Detonáló baritonista.** Egy vidéki lapban, mely a Bácskában szolgálja a kultúrát, a következő sajtóságos kritikát olvassuk:

Szombaton a »Bányamester« ismeretes szép zenéjü operettét láttuk. Azt est sikerültnek volna mondható, ha Ferenci detonálásai nem zavarták volna a hatást. Azt régen tudja a közönség, hogy a mi baritonistánk nem oly tökéletes az operettben, mint a népszínműben, de olyan detonáció, mint a minőt pl. a gyönyörű »Oh ne duzzogj...« énekszámában tapasztaltunk ez este, mégis szokatlan tőle.

Valóban ez igen különös és furcsa hatása lehetett.

○ **Füstkarikák** címen adja ki *Kálmán Dezső* elbeszéléseit és rajzait. Szerző a tolna-

megyei lapok jelestollu munkatársa s már két előző kötetével, a »Csalánlevelek« és a »Tarka világ« címekkel is jó fogadtatásra talált. A kötet ára 1 forint lesz. Megrendelések *Kálmán Dezső*höz, Kölesdre küldendők.

○ **Magyar méhészkönyv.** Irta Dr. Farkas Mihály. Ez a nagy népszerűsége jutott könyv most már ötödik kiadásban jelent meg. Az ötödik kiadás a méhészet mai fejlődéséhez képest, az újabb tapasztalatok felhasználásával teljesen át van dolgozva és számos magyarázó képpel megvilágosítva. A könyv tiszta, világos, jó magyarsággal van megírva, minden felesleges részletezés elkerülésével, csupán a gyakorlatiasságot tartva szem előtt, miért is a gyakorlati méhészettel foglalkozóknak, elsősorban a kezdőknek, különösen ajánlható. A munka a Franklin-Társulat kiadásában jelent meg (Bpest, Egyetem-u. 4.) Ára 50 kr.

Törvényszék.

§ **Az apja miatt.** *Barics* Vinkó, baranyavári sokac ember, tegnap hatóság elleni erőszak miatt állt a pécsi kir. törvényszék előtt. Történt ugyanis ez év júliusában, hogy *Barics*éknál megjelent a dardai végrehajtó, hogy az apja ellen elrendelt végrehajtást foganatosítsa. *Barics* Sztipán, az öreg, nem volt otthon, hanem a fia annál inkább kikelt a foglalás ellen s miután hiába bizonyítottatta a végrehajtónak, hogy az a követelés már ki is van fizetve, — nem a legfinomabb kézmozdulatok közt kitéssékelte a házból. Természetesen feljelentették hatóság elleni erőszak miatt, miért tegnap a bíróság egyheti fogházra ítélte. Az elítélt megnyugodott az ítéletben s most egy hétig fog ülni az apja miatt.

§ **Sikerült kiegyezés.** A kiegyezéssel nemcsak a Bánffy-kormányának van baja. *Dreu Márton*, bányatelepi bányászknak is volt saját külön kiegyezési ügye, a mit tegnap ütött nyélbe a pécsi kir. törvényszék előtt. Ugyanis *Dreu Márton* egy alkalommal olyan sokat ivott *Kohn Márkus* korcsmájában, hogy ott mindent összetört, a mi kezeügyébe került. Ezért ingó vagyon rongálása miatt feljelentették a bíróságnak s tegnapra volt kitűzve ügyében a vég tárgyalás. De mert a panaszossal kiegyezett, kötelezvé magát az okozott tíz forint kár megtérítésére, a panaszos elejtette a vádat s a bíróság a további eljárást megszüntette.

Közgazdaság.

□ **Szállítási kedvezmény idejének meghosszabbítása.** A kereskedelemügyi miniszter leiratában arról értesíti a gazdasági egyesületeket, hogy tekintettel az ideai rossz termés következtében fenforgó kedvezőtlen gazdasági viszonyokra, a földmívelésügyi miniszter megkeresésére a következő abrak-kormányok: korpá, olajpogácsa, árpadara, kukoricadara és malomkonkoly 20 százalékos kedvezményes szállítása nemcsak a folyó év dec. 31-ig, hanem továbbra is visszavonásig, de legkésőbb 1898. év dec. 31-ig marad érvényben, a fentebb említett leiratokban megszabott feltételek és módozatok, valamint az ugyanott körülírt igazolási eljárás mellett.

□ **Tehénvásár állandósítása.** Az országos gazdasági egyesület mozgalmat indított meg, hogy Tolnamegyében Szakálhőgyészen tartatni szokott tehénvásárt a tolnamegyei gazdasági egyesülettel karöltve állandósítsa, illetve rendszeres vásárrá fejlessze.

□ **Állatjárványok.** Baranyavármegyében az állatjárványok állása jelenleg a következő: veszettség Boda, Ózd és Szt.-Király községekben 1—1 udvarban; sertésorbánc Vaiszlón 1 udvarban fordult elő, sertésvész pedig Dencsháza, Ipacsfa, Maty és Terehegy községek sertésállományában uralkodik. Somogy megyében lépfene 1 községben és veszettség 20 községben uralkodik. Tolnavármegyében veszettség 3 községben 4 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 1 községben, 2 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban, sertésvész pedig 17 községben konstatálható. Pécsen a veszettség megszűnt s a zárlat feloldását most kéri a miniszteriumtól s jelenleg csak bőrféreg uralkodik egy udvarban.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 21-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A vita ma is rendes mederben folyt. Első szónok *Szinay Gyula* volt, aki azt bizonyította, hogy különös változása az időknek, hogy most a függetlenségi-pártnak kell a 67-es alkotások védelmére kelni.

Kolozsvári Kiss István, Halas képviselője reámutat, hogy Ausztriában már Miksa császár idejében kezdődött a gazdaságunk elnyomására való törekvés. A vámszövetségben elnyomják ipari fejlődésünket, hogy Ausztriának mi csak terményeinket liferáljuk, míg pénzünket ők zsebelik be. Így aztán mi csak mezőgazdasági állam maradunk. Ezt az irányzatot politikát most megsemmisíthetjük, ha megalkotjuk az önálló vámterületet. Nem ismer kárhózasabbat a gyarmatpolitikánál, mely kizsákmányol bennünket. A közönségek fentartásáért valóságos verseny folyik politikai pártjaink között és ez a verseny a terheknek folytonos fokozására irányul. Pedig hát a lóversenynél is kevésbé terhelik a kétéveseket, mint a hároméveseket. Ezt a kormányparti sportmanok nem veszik figyelembe, mert díjakat kapnak, sőt még a király-díjakat is elviszik. (Derűtség és tetszés balfelől.)

Mezőssy Béla nagy hatással beszél gazdasági különálásunkról. A csődbe jutott Ausztriának kisebb lett a hitele. Ez az ő dolguk és a hitelezőké, akik adhatnak időt Ausztriának a kibontakozásra, de ez még nem képezhet ürügyet a mi jogaink kijátszására.

TAVIRATOK.

— **Alkudozások a kulisszák mögött.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bánffy b. ma délelőtt *Kossuthnak* és *Justhnak* följánlotta a Ház elnöki szobájában a módosítást, e szerint kihagyná a javaslatból a közönség fentartását jelentő törvény-idézeteket s *Károlyi István* gróf módosítványának megfelelően kimondatná a provizoriomos javaslatban, hogyha a kiegyezési javaslatok májusig be

nem terjesztetnek, akkor a külön gazdasági terület alapján végleges szabályozás következzen be. Így aztán — mint kormánypárti körökben hiszik — az obstrukció valószínűleg leszerel. Lukács miniszter ma referált a királynak Bécsben a helyzetről. Bánffy Dezső b. a Ház csütörtöki ülésében fog nyilatkozni, midőn megteszi módosításait.

— **A német kancellár gyásza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hohenlohe német birodalmi kancellár neje meghalt.

— **Szerencsétlenség bikaviadalon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madridban egy bikaviadalon egy bika kitört a porondról s nyolc halálestet, 30 súlyos és 80 könnyebb sérülést okozott.

Nyilt-tér.*)

Gyógyszertár-visszahelyezés!

Van szerencsém a n. é. közönségnek szíves tudomására hozni, hogy

GYÓGYSZERTÁRAMAT

a kor igényeinek megfelelően újra berendeztem és **folyó hó 15-én megnyitotam**, azt személyes felügyeletem alatt tovább fogom vezetni.

Szíves pártfogását kérve, maradok

Sipőcz István,
gyógyszerész.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

The Continental
Bodega Company.
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a. l.
- Legjobb
bevásárlási forrása

Raktár:
Poharankinti kimérés
Nick A. K. urnál.

Raktár:

Berecz Károly, Reeh
Vilmos özv., Póth
Gábor, Benczenleiten-
ner Sándor uraknál.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcso és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

Legszebb és legalkalmasabb
karácsonyi ajándék.

Zálogházból kiváltott és árveréseken, továbbá alkalmi vétel útján beszerzett órák, arany- és ezüstneműk és ékszerek nálunk bámulatos olesón vásárolhatók.

Aranyláncok grammja 87 kr., 12 drb. valódi ezüst evőeszköz 6 frt 50 kr. 6 és 12 személyre szóló teljes ezüst evőkészletek, menyasszonyi ajándékok, minden alkalomra megfelelő ajándéktárgyak. Valódi gyémántgyűrűk 7 frttól, gyémánt fülbevalók 9 frttól, aranygyűrűk 2 frttól feljebb.

Minden tárgy m. kir. fémjelzéssel van ellátva.

Megbízható kiszolgálás.

Grünberger Ármín Béla örökösei,

Budapest, IV. Városház-tér 9. Harisbazár
I. emelet 23.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen.

➔ Csak rövid ideig tart ➔

több ezer méter selyem maradék eladása

méterenként 45, 75 és 90 krajczárért;

300 drb. beosztott ruha;

úgyisintén a raktáron levő női kabátok, gallérok és gyermek-köppenyek

mélyen leszállított áron adatnak el

Klein Testvéreknel Pécssett,

Király-utca 3. sz.